

[Svend Nielsen.]

hold, der medfører Fare for Ulykker, hvis de fortsættes uforandret. Her er et af de Omraader, hvor Ministeren har grebet ind med selvstændigt Initiativ. Jeg er stærkt i Tvivl om, at Ministeren har været heldig her ved denne Ændring, naar han har indført Sundhedsstyrelsen i Stedet for vedkommende Myndighed. Jeg vil naturligvis meget gerne tro, at Sundhedsstyrelsen er dygtigt ledet og kan overkomme meget; men der er dog Grænser for, hvad selv den dygtigste kan overkomme, og det skulde ikke gerne forme sig saaledes, at Sundhedsstyrelsen skulde blive en Stoppeplads eller Oplagsplads for Anmeldelser, som det er umuligt at faa ekspederet indenfor en rimelig Tid.

Centralisation kan somme Tider være god, men den kan ogsaa drives for vidt. Og hvis Sundhedsstyrelsen skal til at undersøge, hver Gang en Medhjælper er kommet galt af Sted og ikke selv vil fraflytte Pladsen eller selv gennemføre de Sikkerhedsforanstaltninger, som Lægen finder nødvendige, og hver Gang en Chauffør eller Vognstyrer eller Togfører eller Lokomotivfører faar en Hjertefejl eller en anden Skavank, der efter Lægens Mening medfører Fare for de Folk, der skal køre med ham, og den paagældende ikke selv vil flytte fra Pladsen, tror jeg, at enten vil Sundhedsstyrelsens udmærkede Formand segne under Byrden, eller ogsaa vil Sundhedsstyrelsen svulme op til en fuldkommen fantastisk Størrelse.

Jeg maa mene, at Hensynet til det almene maa gaa forud for Hensynet til den enkelte, og hvis Patienter ikke vil tage Hensyn til de Henstillinger, Lægen giver, maa Faren forebygges hurtigst muligt paa anden Maade. Jeg tror, at det sker hurtigst, bedst og sikrest ved Henvendelse til vedkommendes overordnede. Jeg tror ikke, det vil være heldigt eller tilfredsstillende at samle det alt sammen sammen og henvise det til Afgørelse af Sundhedsstyrelsen. Men vi kan naturligvis se nærmere paa det i Udvalget. Jeg kan nok forstaa, hvilke Bevæggrunde den højtærede Minister har haft til at træffe den Bestemmelse.

Kapitel III i Lovforslaget omhandler Lægevirksoverenskomstens Forhold til det offentlige, særlig Forholdet vedrørende Sygehuse

og social Lovgivning. Det er der især Lægens Virksomhed ved Sygehuse, der har Interesse. Stk. 1 i § 14 bestemmer, at i statslige og kommunale Lægestillinger maa kun ansættes autoriserede Læger, og Stillingerne skal besættes efter forudgaaende offentligt Opslag. Ansøgninger til saadanne Stillinger skal forelægges Sundhedsstyrelsen til Erklæring, inden Ansættelsen finder Sted. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at Sygehuses Styrelse meget vel, selv uden Sundhedsstyrelsens Medvirken, kunde ordne dette, men det kan paa den anden Side heller aldrig skade, at Sundhedsstyrelsens Mening om Ansøgerne høres; Sygehuse beholder selvfølgelig Retten til at vælge, hvem de vil, af Ansøgerne. Jeg gaar ud fra, at det er Ministerens Mening, at de Institutioner, der bygger og opretholder Sygehuse, ogsaa selv bestemmer, hvem de vil ansætte som Overlæger.

Men vi kommer her, har Erfaringen vist, ind paa et Omraade, hvor Lægernes Fagforening, det vil sige Almindelig dansk Lægeforsamling, har sine Fangarme i Virksomhed, og jeg har ikke Indtryk af, at denne Forenings Virksomhed udelukkende eller fortrinsvis er af almenyttig Karakter. Det er i Øjeblikket saaledes, hvad jeg senere skal komme tilbage til, at det er næsten umuligt at eksistere som Læge, hvis man ikke er Medlem af Almindelig dansk Lægeforsamling, og derfor er ogsaa næsten alle Læger Medlem af denne Forening. Jeg er endvidere tilbøjelig til at tro, at det faktisk er saaledes, at Medlemmerne af Almindelig dansk Lægeforsamling ikke søger Sygestillinger, medmindre Foreningen har fundet Lønnen og Forholdene i øvrigt passende for Foreningens Medlemmer. Men det er nu en kendt Sag, at Lægernes Opfattelse af, hvad der f. Eks. er passende Betaling for Lægens Arbejde, i stigende Grad har vist Tendens til at fjerne sig fra Befolkningens Evne til at betale og ligeledes Tendens til at fjerne sig fra, hvad mange finder rimeligt og forsvareligt. Derfor har det ogsaa ved enkelte Lejligheder været forbundet med Vanskeligheder at faa dygtige Ansøgere til saadanne Pladser.

Det er efter mit Skøn uheldigt, at man lader en af Staten monopoliseret Virksomhed gennem Almindelig dansk Lægeforsamling indtage en saadan Magtstilling, at den